

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการใช้แบบทดสอบโคลชวัดความสามารถในการเรียน
วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม จังหวัดนครศรีธรรมราช นำเสนอในรูป
ตาราง และแปลความหมายดังนี้

๑. การใช้แบบทดสอบโคลชตรวจวัดความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทย
ทางค่านวจีวิภาค และวากยสัมพันธ์ ได้ผลดังแสดงไว้ในตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสามารถในการ
เรียนวิชาภาษาไทยทางค่านวจีวิภาคและวากยสัมพันธ์ ที่ได้จากแบบ
ทดสอบโคลช

ความสามารถในการเรียน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การร้อยละของ คะแนนเฉลี่ย
๑. ความเข้าใจทางค่านวจีวิภาค	๑๖.๘๗๕	๔.๕๘	๔๓.๒๖
๒. ความเข้าใจทางค่านวากยสัมพันธ์	๓๑.๗๗๕	๗.๑๕	๕๒.๐๕

จากตารางที่ ๓ ปรากฏว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จากกลุ่มตัวอย่าง ๑๒๐ คน
มีความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทยทางค่านวจีวิภาค และวากยสัมพันธ์ซึ่งตรวจวัดโดย
แบบทดสอบโคลชมีค่าเป็นร้อยละแปลงจากคะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ ๔๓.๒๖ และ ๕๒.๐๕
ตามลำดับ เมื่อใช้เกณฑ์การประเมินของ บอร์นุช ซึ่งตรวจสอบโดย แรนกินและคัลเฮน คัดสิน
แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทยทางค่านวจีวิภาคและวากยสัมพันธ์
อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าอยู่ระหว่าง ร้อยละ -๒๘ - ๕๕)

๒. การหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย (ท.๓๐๕) กับคะแนนที่ได้จากตรวจวัดโดยแบบทดสอบโคลซง แสดงไว้ในตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย (ท.๓๐๕) และคะแนนจากแบบทดสอบโคลซง

แบบทดสอบโคลซง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
๑. แบบทดสอบโคลซงฉบับที่ (๑)	๐.๖๖ *
๒. แบบทดสอบโคลซงฉบับที่ ๒	๐.๗๗ *
๓. แบบทดสอบโคลซงรวมทั้ง ๒ ฉบับ	๐.๗๗ *

* $p < .00$

จากตารางที่ ๔ ปรากฏว่า

๒.๑ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย (ท.๓๐๕) มีความสัมพันธ์กับคะแนนจากแบบทดสอบโคลซงฉบับที่ (๑) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.00$

๒.๒ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย (ท.๓๐๕) มีความสัมพันธ์กับคะแนนจากแบบทดสอบโคลซงฉบับที่ ๒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.00$

๒.๓ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย (ท.๓๐๕) มีความสัมพันธ์กับคะแนนจากแบบทดสอบโคลซง รวมทั้ง ๒ ฉบับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.00$